

בבית המשפט העליון

בש"פ 1309/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: נתנאל חסון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופט יי טופף)
מיום 17.2.2019 במ"ת 58151-03-18

בשם העורר: עו"ד שחר מנדלמן

בשם המשיבה: עו"ד תמר טייטלבוים; עו"ד צחי יונגר

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופט יי טופף) מיום 17.2.2019 במ"ת 58151-03-18, במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עם שחרורו מאשפוז פסיכיאטרי כפוי.

1. העורר הואשם בכתב אישום בעבירות נשק. הוא נעצר ביום 11.3.2018. ביום 26.7.2018 נקבע כי יישב במעצר בפיקוח אלקטרוני בדירה בפתח תקווה. בשלהי חודש ינואר 2019 ביקש העורר להעתיק את כתובת מעצר הבית לדירת אמו בבני ברק ולשחררו מפיקוח אלקטרוני. ביום 29.1.2019 בית המשפט המחוזי (כב' השופט צ' קאפח) נדרש לבקשת העורר והורה על הזמנת תסקיר בעניינו. שירות המבחן המליץ על ביטול הפיקוח האלקטרוני ועל שינוי כתובת מעצר הבית לבית אמו, וכן המליץ לאשר את אמו של העורר כמפקחת נוספת עליו. ביום 11.2.2019 התקיים דיון נוסף בבית המשפט המחוזי (כב' השופט יי טופף). בית המשפט מצא לנכון לבחון את המשך מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בבית האם, והורה ליחידת הפיקוח להגיש חוות דעת היתכנות להתקנת הפיקוח בכתובת המוצעת ואף קבע דיון המשך ליום 17.2.2019.

2. עקב הידרדרות במצבו הנפשי של העורר, הוא אשפז עצמו במחלקה הפסיכיאטרית בבית חולים 'שיבא'. על כן, בדיון שהתקיים ביום 17.2.2019 דיווח בא-כוח העורר על האשפוז והתברר עוד כי נוכח מצבו הנפשי של העורר, אשר העמיד בסכנה פיזית מיידית הן את עצמו והן את זולתו, ניתנה לגביו הוראת אשפוז כפוי ביום 12.2.2019. בשולי החלטת בית המשפט מאותו יום נקבע כי הפסיכיאטר המחוזי יגיש חוות דעת עדכנית באשר למצבו הרפואי של העורר תוך 10 ימים, וכי עם שחרורו מהאשפוז הכפוי, העורר ישהה במעצר מלא עד למתן החלטה אחרת. על החלטה זו הוגש הערר שלפני.

3. בקליפת האגוז, לטענת בא-כוח העורר שגה בית המשפט המחוזי משהורה על מעצר העורר מבלי שנתבקש הדבר ובהיעדר עילת מעצר. אשפוז העורר אינו בבחינת שינוי נסיבות, וככל שהמשיבה הייתה סבורה שהדבר מצדיק את מעצרו של העורר, היה עליה להגיש בקשה לעיון חוזר בעניינו.

4. היום הודע לבית המשפט המחוזי כי חרף המלצתו של הפסיכיאטר המחוזי להאריך את אשפוזו של העורר בשבוע נוסף, הוועדה הפסיכיאטרית (כמשמעותה בסעיף 24 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991) הורתה על שחרורו. כמו כן, בית המשפט המחוזי (כב' השופט צ' קאפח) קיים היום דיון נוסף בעניינו של העורר ודן במכלול העניינים הקשורים בו. במסגרת הדיון השיבו אשתו ואמו של העורר לשאלות בית המשפט ולשאלות בא-כוח המשיבה. בתום הדיון קבע בית המשפט כי לכאורה יש ממש בדברי בא-כוח העורר כי אין מניעה שידון בעתירתו המקורית לשינוי תנאי המעצר, אך הוא נמנע מלעשות כן בשל קיומו של הליך זה התלוי ועומד לפני בית משפט זה.

5. בדיון שהתקיים לפני היום חזר בא-כוח העורר על טענותיו. מנגד, באת-כוח המשיבה התנגדה לשחרור העורר. כן היא התנגדה לשחרור העורר לתנאים המקוריים בהם שהה בפיקוח אלקטרוני בבית אמו, וזאת בהצביעה על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. לטענתה, השתנו הנסיבות באופן קיצוני מאז שהורה בית המשפט על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני כאמור.

6. השאלה שיש לדון בה היא אפוא מצומצמת בהיקפה, שכן ההחלטה האם לשנות את תנאי המעצר של העורר צריכה להינתן על ידי בית המשפט המחוזי, שכבר החל לדון בסוגיה לגופו של עניין. כעת יש לדון רק בשאלה מה יהיו תנאי מעצרו של העורר עד למתן החלטה כאמור. השאלה מצומצמת עוד יותר נוכח עמדתו של בא-כוח העורר לפיה

הוא אינו עומד, לעת הזאת, על כך שבית משפט זה יורה על שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

7. נקודת המוצא היא כי העורר שוחרר מהאשפוז הכפוי בו היה נתון. וזאת, חרף עמדתו של הפסיכיאטר המחוזי. לפיכך, יש להניח כי שחרור העורר מהאשפוז הפסיכיאטרי אינו מהווה סכנה לעצמו או לסביבתו. על כן, על פי הגיונם של דברים, העורר נמצא במצב שבו היה נתון ערב אשפוזו, בו שהה בפיקוח אלקטרוני בפתח תקווה, כאשר בקשתו להשתחרר מהפיקוח האלקטרוני ולהעתיק את כתובת מעצר הבית לבית אמו תלויה ועומדת לפני בית המשפט המחוזי.

8. בנסיבות אלו אפוא, ומבלי להביע עמדה באשר לעמדות הצדדים, אני מקבל את הערר במובן זה שאני מורה כי העורר ישוב לשהות במעצר בית בפיקוח אלקטרוני כפי שנקבע בהחלטה מיום 26.7.2018. בית המשפט המחוזי ידון הן בבקשת העורר לשנות את תנאי מעצרו והן בכל בקשה שבדעת המשיבה להגיש בעניינו.

בית המשפט המחוזי מתבקש אפוא לקיים דיון דחוף, בכפוף לאילוצי יומנו, ולקבוע את גורל הבקשות לפי שיקול דעתו.

ניתנה היום, ט"ז באדר א' התשע"ט (21.2.2019).

ש ו פ ט